

spis ahjudicet; immateriale verò sub pensiculationem Angelorum cadere posse inductio omnium materia expertum Entium abunde attestatur: Deum enim quod concernit, ille sanè naturali ab iisdem cognoscitur; quod ex proportione ad humānū intellectum manifestum evadit: Si enim homo potest aliquo modo naturali lumine pervenire ad notitiam Dei, cur non magis Angeli? Recte B. Jacob. Martin. l. 2. Exercit: Met. Exer. 3. theor.
 4. Deum intelligit Angelus in se, ut quadam exigua divinæ celsitatis effigie & imagine, in re verò alia ut in speculo divinam essentiam contuetur & contemplatur. Nam deprehenso & cognito effectu aliquo modo cognoscitur & causa necessariò. Omne enim effectum suam causam arguit: Si itaq; intelligentia se perfectè cognoscit per se metipsam, seu per speciem sui nec non res alias per ingenitas species, poterit & suum & reliquarum rerum primum Autorem cognoscere: videas omnino in hanc rem Marsilius Ficinum in Plat: Conviv. orat. 5. c. 4. semetipsos verò & animā rationalē Angelos posse cognoscere, rursus ex proportione ad animam rationalem nemo non videt. Nam si anima rationalis Angelum & semet ipsam potest intelligere, cur idem denegabimus Angelo? intellectio enim quæ eidem competit est actio quædam immaterialis, cui repugnat minimè reflecti supra semetipsam aut sui ipsius subjectum, neq; ad objectum aliquod immateriale; id quod non solum ex actionibus immaterialibus ipsius hominis, verum etiam ex his, quæ B. Scharff. in Pnev. l. 3. q. 1. p. m. 190. disputat: perspicuum est. De futuris si res adeò explorata esset, quemadmodum de modis & accidentibus, verbo me expedirem; quoniam verò de illis Eruditos inter valde discepuntur; an videlicet futura intuitum Angelorum effugiant nec ne, quasdam hic distinctiones presenti negotio accommodandas præmittere visum fuit: initio distinguimus inter futura necessaria & contingentia. Deinde inter cognitionem certam & infallibilem, cui nulla planè falsi suspicio subest, & inter conjecturalem & probabilem quæ cum formidine oppositi connexa est, uti Comimbricens. in Commentar. super. I. Analyt. c. 26. loqui amant; Seu quod idem est quæ nititur verisimili aliqua conjectura: Hicce uti par erat, positis, statuimus necessario futura, quæ à causis naturalibus necessariò effectum inferentibus dependent: